

Gül Irmak Ercan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

13.02.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Gül Irmak Ercan

Eserleri:

16 Yaşım

16'ya dönmek istiyorum,
Bu acının içindeki temel sebebi merak ediyorum.
Seviyormuyum bu döngüleri sormak istiyorum.
Bir adet şampanya problemleri belki de,
Geride bırakabilir unutamadığın izleri.
Ölüm mü daha iyiydi,
Bir şeyler için uğraşmamak mı.
Tıkacağıım kutu kutu rastgele hap,
Ağızımdan gelen kanı izlerken,
Köpükler gözlerimin içine girecek.
Yerde hareket edemezken,
Duaların gerçekleşmiş olacak.
Hiç bir kök hissetmiyorsun,
Hissetmeyeceksin.
Çalmayacak en sevdiğin şarkı,
Kahven kaynayıp yapışacak duvarlara.
Senin lekelerin,
Dövmelerin,
Kalacak ardında.
Onları da yaşatma,
Lağam çukurlu diyarlarda.

Gül Irmak Ercan

20 Yaşım

Yirmi yaşımın ilk ılıklarında,
Soğuk artık üşütmüyor.
Sıcak kendinden çok bunaltıyor.
Kabarık karın kelebekleri neredeler,
Ömürleri bir günden uzuncaydı,
Yanlış yapmak bir lütüf.
Herkes ayaklanmış.
Daha dünya başlamadığında...

Gül Irmak Ercan

Ağır Bedeller

Hiç öldürmek istedinmi kendini,
Kemiklerini kırmak,
Derilerini parçalamak,
Kendine benzeyen her küçük parçayı,
Sonsuzluğa uğurlamak.
Çukurun içinde kalmak,
Şeni oradan çıkaracak olanlara,
Sırtını dönmek,
Ellerin, bacakların,
Yer değiştirdi mi..
Uyuştu mu beynin,
Kusmak istedin mi kendine,
Zirveye çıkana kadar.
Fahişe gönlünü tanıyıp
Bu benim diye sordunmu.
O küçük kız çocuğunun haberi oldu mu..
Gözünün önünde değiştirdi tüm kimyası,
Tamamen yalnızlığa uğurlamak,
Kendini ve her hikayeni,
Yarın yine son çaren,
Ağır bedeller olacak.

Gül Irmak Ercan

Aralık Ölüm Sessizliğinde

İki bin yirmi üç ışıkları,
Temmuzun ortası,
Islak tülle evlere dağılıyoruz.
Su damlacıkları bedenimizden akıyor.
Babanla konuşuyorsun,
Neşesi yerinde sırtıyor.
Sana bir miktar para göndermek istiyor.
Çarşı için heyecanlıyız.
Genelde saat dokuz şakıyoruz.
Unutalım ve yakalım bildiklerimizi.
Kim bakacak sana küçük kuş,
Elinden tutmak istiyorum.
Güç dediğin şeyi aktaralım.
Başka bedenlerden benzesin.
Tatlı beynini bunlara tüketme.
Ne de olsa sahte her hamle,
Neden bu haftalar,
Aralık ortası,
Ölüm sessizliği İstanbul'da
Her beden beyaz kefeniyle tek başına,
Beğendikleri yüzleri parçalarca,
Sen farkında ol yaşamanın,
Mucit gözlerinle...

Gül Irmak Ercan

Aynı Ruh Farklı Bedende

Başka biri olarak varmışdım,
Her ruhun içine parça parça,
Yerleştirildimmi, kıyamet yolunda.
Görüyorlarmı, tek bütün.
Yer değiştiriyor düzenlediğin tomurcuklar.
Sefil olup buruşuk,
Kimse ama kimseler,
Koskocaman bariyer bedeninde,
Dışarıdan görebilsem,
Sağa bakarken ürkek,
Aksam içine, koyulsam yoluna.
Seninle aynı kafa,
Hisset demiştin ya...

Gül Irmak Ercan

Bana Ait Ölümsüzlük

Atladığım bir şeyler mi var,
Korkudan,
Kurudu ağızda,
Bilince bırakamıyorsun.
Bana ait ölümsüzlük.
Unutacağım.
Gene bir yalan daha,
Geçecek.
Ansızın geleceksin.
Kahrolurum sevgilim.
Çıkma karşıma
Bakmayacağım.
Mecburuz düzene.

Gül Irmak Ercan

Başka Kollar

Elden gelen bir parça su yok,
Başka evler daha tatlı şimdi,
Göremeden diğer manzaraları,
Seçemiyormuşsun en iyiyi,
Bilmek istemem bugün ben,
Hiçbir gün ya da hiç bir zaman,
Hayal meyal o kokular,
Siliniyor hafızamdan çok ufak,
Heves desen kalkmıyor vücüdüm,
Şimdiden başka kollara iyi bak.

Gül Irmak Ercan

Beceremiyorum

Hayatımdaki çizginin sonu,
Ve ben bile bile yakmak istiyorum.
Tüm doğruları,
Kararmış avuç içlerim,
Kınadığım şeytani bedenlerin,
Bende toplandığını unutmuşum.
Zarar gelse de günah sandıklarına,
His nedir bilemediğimden yoruluyorum.
Kaçınıcı uyanışım,
Biri beni izliyor.
Her tebessümde ki korkunç izler,
Sıra sıra gerçekleşiyor.
Panik dumanından, hazlarım yayılıyor.
İzliyorum etrafa dolanmış dönüp dolaşanları,
Beceremiyorum.

Gül Irmak Ercan

Belki

Ben olmak,
Kuş gibi süzülüyor, sisli bulutların arasında.
Ben dışında herkes olmak,
Omzumdan belime kadar,
Ve daha aşağı,
Hissiz bir nesne gibi masada duruyor.
Sen olmak,
Bilemeyeceğın hisleri,
Çözölemeyen tükenmiş.
Öyle kal ve hareket et.
Belki aynı sokakta,
Belki aynı mısralarda,
Belki huzurlu bir sofrada,
Geldim çoktan
Güneş batmadan.

Gül Irmak Ercan

Benden Önceki Biri

Bana kalan tek yürekte,
Dibine kadar hissetmiş olacağım.
Benden önceki biri,
Solup gitti,gözümü açıp kapayınca kadar.
Şimdi istemiyor yaşayabileceği ümitleri.
Yüreğe sıkı sıkı tutunmuş,
Nefes alabildiği tek şey,
İnsanları seyredince,
Kimse bulamamış böylesini,
Kehanetleri bakışları yıka,
Gece boyu akıtıp zemzem suyuna,
Delireceğim koyu,
Ve bunu seviyorsun.
Asırlar boyunca,
Ait olunan kalmadığında,
Aklımda,kemiklerimde,
Sızlarken bulacaklar seni.
Karışmışım buralara,
Huzur kaybolunca...
Okyanuslar tepiyor.
Siyah kuleleri yıkıyor.
Dalgalı halde pürüzlü zemine,
Benzetiyorum okkalı şekilleri,
Yüreğimi ver geri ver bana...

Gül Irmak Ercan

Benlik M¼cadelesi

VahŒi kelimelerin her birini,
Tek tek söylemek istiyorum.
Y¼ce ağzından benim için d¼k¼ls¼n onlar.
Sonbahar y¼z¼me vursun,donayım.
KargaŒa kalabalıkta,bana tutunayım.
İleri saldır,daha da gör¼neyim.
Benliğimi korumak için verilen m¼cadele,
T¼m y¼k¼¼stlenmiŒ olmak,ufacık b¼lgemde.
Diğerlerinin manastırında boğulacağım.
Her birinin Œaheseri olacağım.

G¼l Irmak Ercan

Bildiğin Öldürücü Kelime

Ne yaparsam yapayım,
İşlemiyor sende,
Gurur denen öldürücü kelime,
Ellerim sana gidiyor,
Düşmanıyım ben kendimin,
Nasıl uyuduğunu düşünüyorum,
Soğuk mu yatağın ya da berrak,
Pamuk gibi ama ürkek biraz,
Yeniliyorum cümlelerime,
Direnişim çok uzak,
Göremezsem seni sonsuzluğa kadar,
Farkında değilsin belki,
Tozların cebimde birikiyor,
İsmin kalıplaşmış,
Aklımdan gitmiyor.
Çok basit düzece,
Gelsen ya buraya,
Gitmesen...

Gül Irmak Ercan

Bir Sigaranın Hatrı Var

Saniyelerce hatırlat kendine geçecek diye
Bu senin istediğin şey
Yağmuru seven kız
Güneşi seven kıza dönüşür
Özlüyorum sahillere atılan çöpleri bile
Kaba olmak istemiyorum
Özlüyorum martıların dışarı fırlattığı atıkları
İskelenin yakamoz ışığını çevrelediği
Bir sigaranın hatrı var
Edilen kavgaların önemi büyük
Götürün oraya beni
Kimse merak etmesin
Bulmaya çalışmayın
Kavrulayım köylerinde
Sıcacık battaniyelere sarılayım
Almayın beni
Götürmeyin burdan
Düzeltecek tek şey beni burası
Çok farklı insanlar var
Neden her şeyi üstüne alınırsın
Yüce ruh tek sen büyüksün
Yaşamaya çalışını izliyorum
Devletçe mücadeleler
Yenilgilerin şeker gibi tatlı
Ellerindeki pas
Huzurun bir diğer simgesi
Boğul her bir ruhun güzelliğinde
Şansa seçileceksin
Fark edicek seni
Kalbin ile birlikte

Gül Irmak Ercan

Bitmeyecek Savaş

Savaş kendindeydi
İç savaştı bu ruhunun süzgeçinde
Bırakıp gezinmek cazgırlık diyarda
Nostaljik ışıklarla gülen yüzün,
Nefesini verip yaysan katranlara
Yürüyorsun kimse bilmiyor,
Ölüyorsun kalanlar devam ediyor.
Mezarlıklar güç mü bırakıyor,
Mentalini tutku toparlıyor
Her araba başka yöne gidiyor
Sen üstüne alınıyorsun
Kırıp dökünce elinde kanlar var
Hüsrânında, soğuk kefenler dar
Bir sözün içinde kalp atışların
Sonsuzlarca kefarete ve vicdanın...

Gül İrmak Ercan

Bulanık Yirmi Yıllar

Her sokaktan ayrı geçen kle,
Günlerce aynı ruhun içinde,
Birinden bahsediyorum.
Yollar katediyorsun benimle.
Ellerin rmş bilemiyorsun,
Dudakların kendine çekilmiş,
Kan emenleri sarf ediyorsun.
Bulanık yirmi yıllarca,
Küçük ışın çizgisini arıyorsun.
Yaklaşırsan can vermeye,
Yürümeyi unutuyorsun.
Sıkışınca nefesim,
Unutunca adımlı,
Vicdanıma sığınuyorsun.

Gl Irmak Ercan

Burnumun Gölgesi

Eskiye dair sıfır özlem,
Kendi versiyonunu unutuyorsun.
Bir yerlerde geri çekiyorsun.
Beynimdeki seller,
Midemi deşiyor.
Burnumun gölgesi her yerde,
Ufacık bir takıntı.
Yıllardır bana hapis olan,
Öfkemi suratına yapıştırıp,
Tükürüklerimi kaldırırma sıçratıp,
Bedenimi bulamasınlar.
Ruhumu rafa kaldırsınlar.

Gül Irmak Ercan

Buruk Sevinç

Zihnimin içerisine girmesinler.
Gerçek gibi davran sahteye.
Anlamaları imkansız,
Beynime çip taksalar bile,
Kendimi kandıracağım.
Bir kişi beni seyrediyor.
Tüm o cam görüşler,
Bana bakıyor.
Ayrılık da hüzünlü,
Ne yazık buruk bir sevinç yolluyor.
Ufak Gülümseyiş,
Göz kapaklarının aralığı,
Hüsran dolu bir buçuk ay,
Tüm taşlar yerinden düşüyor.

Gül Irmak Ercan

Büyük Savaş

Şükür verirken yaşayamaz mı insanın kızı,
Uzuvlarının her bir yerinde tanınmadık ağrılar,
Yaşam kaynağının kollarında kendini avutmak,
Asil dünyanın çilesi çekilezmiş,
Eğer kazanıldıysa büyük savaş,
Şuurumu kaybederim her boğaz seferinde.

Gül Irmak Ercan

Cani Varlıklar

Tam odaklanırsın hayal dünyana,
Seslenir teyzenin biri, hangi durak burası kızım,
Yürümek istersin özgürce,
Bir kıza takılır düşersin.
Ne olduğunu anlamazsın,
Bağırır, küfür bile eder.
Cani varlıklar,hepsi bir arada.
İstedğin bir ruju sürersin,
Yasakmış gibi bakarlar saatlerce.
Gözlerine çatal sokmak istersin,
Sonu gelmez böylesinin.
Rahatsız etmeyin bugün bari,
Otobüsün camından fırlatayım kendimi.
Daha taze olacak ruhum,
Daha rahat olacak hislerim
Neden titrersin ki küçük kız,
Gözlerin sağa sola bakıyor.
Durmadan dudaklarını ısırıyorsun.
Ağzın aralık yere bakıyorsun.
Gözlerini çekmeden ki bakışlar,
Nefesini yavaşça çekiyorsun.
Kalbin de ise daha fazla çarpıntılar
Parmakların uyuşuyor.
Sinsi beynin seni gülerek yönetiyor.

Gül Irmak Ercan

Çocuk Hallerin

Bilmiyorum neden kalbim,
İnandı çocuk hallerine.
Tüm yüreğimi kopardım,
Harcadım ihanetine.
Karşılığımı buldum.
Ders aldım iyikilere.
Keşke demek,
Düşünmemek,
Karşılığını vermek,
Şimdi söyle,
Arıyormusun
Doldurduğum her şekilde,
Sisli,yalnız geceler,
Ellerimi buluyormusun,
Şarap olmuş akıyorsun,
Her nefretimden.

Gül Irmak Ercan

Çürümüş Siyah Kalp

Akıla vuran sevgi inci taneleri,
Zarar veremez bu gece ,
Tutunduğum paslanmış ipi,
Acele edip kalkarsam dimdik,
Çürümüş siyah kalbinde,
Asıl aşk ve daha niceleri,
Turkuaz merhametine işlemiş.
Kulağıma süzülen melodi taneleri,
Öldürdüğüm duyguları,
Dalgalanan ellerinin kıvrımı,
Göz kapaklarım hayal kutupları...

Gül Irmak Ercan

Dönüşmek

Umduğun göz parıltısı,
Yanıltabilir seni.
Kitabına yaşların birikir,teker teker.
Bakarsın ki mahvolmuş saf tutkuların.
Kafana silah doğrultsam,
Sonra aklına bazı sahneler gelir.
Hayır dersin,dönüşemem o kişiye.
Özlüyorum diye fısıldar miden,
Karnın,tüm vücüdün,
Kasılıyor, damarların.
O şey ne ise bağrıyor ismini.
İtilmişsin kuyunun en dibine,
Çamura buladın derilerinin içini bile.
Beklersin,bakarsın çevrene.
Bir kişi bile yok.
Çıkaramazsın da lanetini,kükreerken.
Diğerlerine haksızlık olacak.
En başta kendine.
Boşa diyeceksin her şey,
Tüm bakışmalar öyleymiş.
Çok şey harcanmış.
Avut kendini tekrarıyla.
Böyle ve böyle...

Gül Irmak Ercan

Eski Havaların Esintisi

Hava eski günlerin esintisi kokmaya başladı.
Nereye savrulacağımı bilemedim sürükleyen telaşlarla.
Bahaneler suyu taşı kulak zarımı dele dele,
Pat pat ses kapımı zorladıkça..
Ben bastırdıkça pisleşiyorum tövbe edilen kelimeleri.
Marjinal ruhuma hayran bakışlar,
Daha da akıllı ruhlar,
Ben göçsem bile istanbuldan,
Devamı gelirse,kirli ruhlar...

Gül Irmak Ercan

Eşit Döngüler

Seni sevmeyi anımsamıyorum,
Beni bırakırken ki gözlerin,
Son tuttuğum da ellerini,
Tekrar geleceğimi sandın.
Dönüşü yok sevgilim,
Buna zar zor inandım.
Kendim bile,
Titriyorken bedenim,
Aynı döngüden,
Hiçliğin farkına varamadım.
Düşündüm bir süre,
Çok güçlüyüm diye.
Son raddeye kadar savaştım.
Kopmak üzere olan ipi,
Zar zor yerine getirmişken,
Parçalayıp çöpe attın.
İlk halini çok özlediğimden,
O güne dönebilseydim,
Kadere teşekkür ederdim.
Şimdi tanıyamıyorum kimsin...

Gül Irmak Ercan

Geçmişin Kirli Pasları

Geçmişin kirli pasları,
Abuk subuk düşünceler,
Yüzlerce esarete kapılmış.
Bir başına kapanda kalmış.
Beyninden atmak istersin, geleceği.
Bugünü yaşa diye susarsın dikkatlice.
Seni savuracak dizginleşmemiş rüzgarlar boyunca,
Yola atılacak bedenini kendi kendine.
Kaşların çatık dışarıdan,
Soğuksun.
Dudakların dümdüz,
Gözlerin bayık.
Kahkahalar saatlerce akıyor.
Kanını anlayana bir tek işliyor bu fonksiyon.
Kimse sana bakmıyor bile,
Ne acı...
Ne sonsuz...
Ne kirli böylesine yalnızlık...

Gül Irmak Ercan

Gerçek Her Ruh

Her ruh gerçek ise,
Benim burada işim ne,
Kimse ben değilken,
Bedenime saplanan iğnelerinden,
Yanımdan geçen random yaşayanlar,
Toplumun içinde ufak bir parçasın.
Her gittiğin yere sıcak mı yağıyor,
Senin olmadığı her yer hiçsizlik,
Benim olduğum her yer, varlığın sonsuz kudreti.
Kabul edilmiş olan mühim.

Gül Irmak Ercan

Gerçekle Yüzleşmek

Seneryoları boşver,
Odaklan gerçeğe,
Ne kadar acıtsabilirse seni,
Boğazına dizilir kelimeler,
Kekellersin bir süre,
Geçer her şey görürsün,
Sonunda gülen sen olursun.
Ruhunun derinliklerinde yatan,
Sahip olduğun tüm iyilikleri,
Serbest bırak,gergin tüm hareketlerini.
Düşünme nasıl ve ne zaman,
Hareket et geçecek,
Savun itibarın büyücek.
Donukmusun dışarı dünyaya,
Yamuk mu yürüyorsun,
Dans et nefesin kesilsin.
Söyle aklından geçenleri,
Kalmasın bir hücre bile içinde.
Sen kendi başrolünün kralısın.

Gül Irmak Ercan

Güvercinim

Beni tek zevke ulaştıran Şey,
Müziklerin içindeki gerçek hayat cümleleriydi.
Endişelenmemek, bir Şeyleri düşünmemek için,
Kahveyi yudumlarken, dilimde hissettiğim sıcaklıktı.
Bana ait olan dünyamdaki kitabı okurken,
Girmek istediğim hayal maceramdı.
Kimse bana ulaşamazdı.
Bunun heyecanı bana asırlar boyu yeterdi.
İzole etmiyorum toplumu.
Uzaklaşmıyorum da hiçbirinizden.
Kendinizi bu kadar büyütmenizi, birine karşı,
Anlamlandıramıyorum.
Dinlemek istemiyorum.
Susuyorum,
Kafa sallıyorum,
Evet diyorum.
Katılıyorum cümlelerinize.
Hissetmek istemiyorum ağzımın içindeki zehiri.
Yaşamak istiyorum yarı melankoliye rağmen olup biteni,
Bir otel görüyorum, yürüyorum sadece kaldırımında.
Zihnim izin veriyor içeri girmeme.
Parıldayan aralıklardan bakamam sadece.
Vazgeçemiyorum bu duygudan,
Kaçamıyorum bana verilen huzurdan.
Değişmem mi gerek zirveyi tadabilmem için
Bırakamıyorum bağlandığım bu her neyse.
Bilmeliyim bugün süreç mi bu, yoksa geçecekmi
Fedakarlıktır bazı Şeyler,
Sadece var olmak istiyorum.
Evet sanırım bunu istiyorum.
Özlüyorum,
Geride bıraktığım herŐeyi özlüyorum.
Kafamın neyle meŐgul olduğunu,
Omzumda taşımadığım yükü,
Küçük pembe neŐeleri,
Seni özlüyorum.
Seni bulacağım.
Nerede kaybettim bilmiyorum.
Ama her gece yanındayım
Sadece ben varım
O eli tutacağım
Güven bana iyi niyetli güvercin.
Seni mutlaka bulacağım.
Evde kimse olmadığında konser verirken,
Sütlü gevreğinle dersini dinlerken,
Utanırken ve zıplarırken,
Böğürtlenli şodanı içerken,
O ben olacağım.

Gül Irmak Ercan

Hayattan Korkmak

Hayattan korktuğu kadar,
Mutluluktan çekinen tabansız,
Tüm düzeni istiyor bencil,
Çöplük ucube rakipleri,
Ne olur bıraksan tüm endişeni,
Zarar veremez sana kendi ruhun,
Bazen görmen gerekir.
Zaman onu geçirecektir.
Hak ettiğini istiyorsun.
Sahte bedenlere katlanamıyorsun.
Kahveni içip uykuya dal.
Sözcükleri durduramadığında,
Kendini seç bedenin gömülene kadar.

Gül İrmak Ercan

Hep Öldüm

İçimdeki şeytanları susturmak için,
Yarın, iyi bir insan olabilmeye,
Tüm sözlerin manası,
Her hikayenin son kısmı,
Baş karakterin yaşadığı hayatı,
Belirlenmiş imtihan,
Her güven bir çıkar.
Her gülüş yüz hasar.
Kırılıp da susmak, intihar.
Yüreğin yangından beterken,
Dinlemek ve konuşmak, ölüm.
Hep öldüm.

Gül Irmak Ercan

İkinci Kadın

Her acı da farklı aşk kıvamı,
Dostluk ipindeki zehirle aynı.
Zamana güvenirken batardı.
İkinci kadın olmak,
Gerçek olamazdı.
Manipüle denen şey,
Hiç bu kadar tatlı olmamıştı.
Nereye gitse de,
Boğulmak istiyorum seninle,
Aynı şeyler de,
İnanmıyorum yeni hayallere,
Yaşamıyorum İstanbul caddelerinde.
Hangi ellerdesin,
Kopma benden,
Hiç ama hiç,
Hip ve hiç...

Gül Irmak Ercan

Kalabalıkta Dev Dünya

Her Őeye yenilen mi yoksa,
Hiçlik uğruna ölen mi,
Bugün hangisi olacaksın.
Bitip gitmiş her yüz,
Eğil,otur
İtikle pis kalabalığı,
Her dizenin duygusu neden aynı.
Seni gücendirmek için,
Kurduğum cümleler var.
Yanlış anlaşılmaya meyilli.
Şeytanların,kafanın her köşesinde.
Beynimin içinde biriken homojen dağılmış.
Ufacıksın sen insan.
Küçücük o dev dünyanın.
Bak gözlerine gülümse.
Yanlış anlasalar bile.
Yaptım diyeceksin.
Sıcak nefesin ile...

Gül Irmak Ercan

Kendine Acımak

Acıyorum kendime
Şeytanın bilekliğiyle kendimi boğuyorum,
Her hazzı aldığım sokaklar,
Tehlike gün ve gün,
Kendimi düşünecek kadar bencil,
Yaşananları unutturacak,
Kalbin sahibi...
Hapis edici seçimler,
Nefes almayı unuttuğum,
Dar cadeler ve,
Acıyorum kendime...
Sadece biri,
Belki de hiçbiri,
Yalnızlık bana ait,
İtiyorum cennete benzeyen her şekili,
Ağızdan Çıkan cümleler,
Hak etmediğim ruhlar,
Acıyorum kendime.

Gül Irmak Ercan

Küçük Bebek

Sakladım,örtmeye çalıştım.
Mimiklerim,Hareketlerim,
Titreyen dudaklarım,
Yapayalnız hissettim.
Yazman için dua ettim.
Korkma dedim kendime.
Sadece ben vardım.
Baktım ki durup sokaklara,
En kötü,en dipdeydim.
Gitmişsin,
Kalırdım ben küçük bebek,
Tanıyorum seni,
Bundandır tek sana,
Sadece sana bu yürek,
Bu atan kalp,her şeyiyle,
Çarem yoktu ayakta durdum.
Şeni başkalarına sordum.

Gül Irmak Ercan

Küçük Canavarlar

Ne garip küçük canavarlar,
Hepiniz bana karşı değil,
Gördüm bir kadını, camı silerken,
Diğer adam sokakta yanımdan geçiyor,
Burnumu esip pas geçiyor.
Her biri yalnız senin gibi.
Ama farklı dünyaları bile,
Sadece bir başkasısın,
En basitinden gelsin biri,
Ele geçirsin ruhumu bedenimi,
Boğazından kanlar gelecek,
Başa çıkabilecekmisin,
Yaşıyorsun ve sen biliyorsun,
Çokca önemli gibi zalim hayat,
Aşırı önemsizsin çocuğum.
Sadece gözlemliyorsun,
Ne zaman bitecek bu ızdırap,
Ruhlarımızın aynı kıvamı,
Değişik tatlarındaki hazları,
Başrol değilsin,
Ya da bilmem öylemiydim...

Gül Irmak Ercan

Küçük Yıldızım

Günlerce küllerin içinde,
Paşaklı halılar ve,
Değişmeyen yastık kılıflarıyla,
Sol yanımdaki küçük bir yıldız,
Seni bekleyip durdum.
Bakmışım ki çok aptalmışım,
Yalnızmışsın, kullanılmışım.
Ben gidemedim, sustum hep,
Seviyorsun, istiyorsun diye...

Gül Irmak Ercan

Müziklerinde Bul Beni

Dinlediğimiz müziklerde,
Bul beni bir gün.
Gel bir kaç yıl ileride,
Otururken izle beni,
Hepsi geçmiş.
Yalandı sanki ayırt edemiyorsun.
Gelecek biri sonunda.
Aynı olmasada,
İstemiyorlar bizi.
Bastırıldık topluma,
Kandırıldık herkes uğruna,
Bu ellerim hep senin için
Gör beni çabalarım,
Kendimi affediyorum.

Gül Irmak Ercan

Nice Tesellim

Bu dünyadan severek ayrılmak,
Nicelerce sana olan tesellilerim,
Teninin her bir hücresinde,
Kokunu tekrar hissettiğimde,
Bütünleşirken,
İçimin denizinde,
Alev alev küllenirken,
Fark edilmene tenezzül yok.
Soyum kurusun bu yerde.
Yosunlara bürüneyim.
Çamurlarla yaşadığımı bileyim.

Gül Irmak Ercan

Olduğun Gibi

Serbest bırakıyorum kendimi,
Düşündükçe delirir,
Hiç bir şey düşünmemek daha iyi,
Ne gelir di ki başına,
Hapiste mi yatılmalı,
Mimiklerinle sen,
Yönlendirir seni,
Düşebilirsen ki kalk hemen,
Kahkaha at toparlan,
Dudaklarına odaklan,
Vahşi bakışların, kanlı kanlı.
Her zaman düzgün olmaz.
Gün ve gün podyum bu
Saçların yağlanmış,
Olduğun gibisin.
Buna uymayan da kapıyı itsin.
Kıvrır büklümlerini.

Gül Irmak Ercan

Parıltı

İsmi ni anımsayamadığım oraya gitmek istiyorum,
İçimi ürperten bir şey var,
Karanlığımın sonsuzluğundaki yer,
Kaçıp gitmek uzaklara,
Böylesi muazzam.
Baskı beni hapis ediyor.
Günler ise hep aynı,
Parıltı değişik bir şey,
His,dans,gülümsemek,
Çırpınıyorum boşa,kanatlarım yok.
Yere çakılıyorum kimse yok.
Sesimi duyan yok.
Halbuki sesim,
Tüm dünyayı yerle bir edebilirken,
Ben olamaz mısınız ?

Gül Irmak Ercan

Sahip olduğum

Fiziksel acıdan çok daha derine inen bir ateş,
Cennet senin yüzün olabilir,
Bana daha önce endişe vermemişti oysa ki,
Sahip olduğum korkar, çok yalnızdır.
Hep daha fazlasını isterim.
Kıskanır, tozlanır, köşede beni izler.
Değerini anlamak için kayıp etmem gerek.
İçten içe bilirim o en iyisidir.
Anlarım çok sonra, aşırı tenha.
Pişmanlıkların biriktirdiği,
Bir türlü fark edilemeyen labirent,
Ve geç olmuştur artık.

Gül Irmak Ercan

Sefil Endişeler

Verilen ataklar,kurşunlar çıkarır.
Tersine döner.
Bunu mu istiyorsun?
Batıkken,sefil endişeler.
Korkut,çekme gözünü.
Al ve biriktir.
Süzülen benimmi,
Senin mi emeğim.
Duymuyor ki,çıldırırsana.
Bıraktım diyorum,yürümeyi unutuyorum.
Nefes almayı hatırlıyorum.
Odaklanıyorum.
Hareketlerin tohum tohum.
Gamsız yolunu unuturum.

Gül Irmak Ercan

Senin Kalbinin Kılıcı

Ellerime başkasının dokunacağını biliyordun,
Kılını bile ne yazık ki kıpırdatamadın.
Beni en keskin kılıcın,
Nice yükseklerdeki derinine attın.
Tereddütsüz başka tenlere mecburum şimdi,
En olmak istemediğim,
Şarkıların içlerinde,
Ö apartmanın önünde seninleydim.

Gül Irmak Ercan

Son Söz Sevgilim

Nasıl öpülür ki başka dudaklar,
Söz verdiğimiz beğenilmeyen sokaklar,
Evimin balkonunda her gün bekledim.
Uğrarsın kaldırımlara diye sevgilim.
Korkak kandırma kendini !
Hiç mi sevmedin...
Keşke benim kadar düşünüyor musun,
Bilebilseydim.
Gergin titremelerle geçemiyorum caddeden,
Başka bedenlere koyamıyorum bizi,
Gecekti oysa ki sarılsam sana.
Yalandı de bana söylediğin son söz...
Bak bana,geri dön sevgilim.
Yapamayacaksın, ne olursa olsun bekledim.
Seni benim kadar kimse sevmez,
Benim gibi sevmedin sevgilim.

Gül Irmak Ercan

Su Gibi Unutulanlar

Bu hüzünle nasıl başa çıkardım,
Başka vücutlarda ağlayamazdım.
Benim yapacağıma inandım,
Şimdi belirsizlik ortada varken
Uzağa kimsesizliğe kaçtım.
Hayallerimizdeki ulaşılmazları tattım.
Bilmezken nasılsındır diye,
Kendimi başka varlıklara saldım.
Mecburdum üzölmeye
Kaldırımında her yürüyeni biz sandım.
Adalara bisiklet sürmeye gidemedim.
Ararsın diye telefonu başucumda beklettim.
Yüzünü gözlerimin içine kazıdım.
Beni su gibi unutamazdın,
Unutmamalıydın.

Gül İrmak Ercan

Sürgün

Dönme diye kahrımdan tıkanıyorum,
Her seferinde, bana nasıl değdiğine bakıyorum.
İçimi sızlatan kelimelerin,
Yapılan eylemlerin zıtlığı,
Ters köşe oyunların,
Ölüme sürgün eden bekletişlerin,
Bir yerlerde görürüm senden bir parça.
Sormam tanımam da geçen bu zamanda.
Küçük bir hareket sana ait,
Drama dünyama yetebilir de,
Gram korku yok sende,
Çok acı kaldı geriye,
Gidiyorum...

Gül Irmak Ercan

Şarköy

Şimdi İstanbul'un havası,
Tekirdağdan daha koyu.
Ve daha çok sigara içilmelik.
Bardaklara sohbet konup dikilmelik.
Bir köşede mum yok.
Kuflara örtüleri ser.
Geniş pencereden bahçeye bir kapı,
Yükünü taşıyamayan komşu teyze,
İri kayalıklara sert sert çarpan gök dalgası...

Gül Irmak Ercan

Tek Bir Umut

Şimdi her şey yaşanmaya değerdi.
rahat bırakmak ve zevki doyasıya yaşamak.
Beni ben olduran tüm gülücükler,
Dirence vazgeçmeyen kalp,
Sevincim de,üzüntüm de,
Işık vuran sokakların,
Buğultulu sessizliğini izliyorum.
Ağzım aralık,
Duraksamış gözlerim.
Farkında değilim.
Ellerim buzdan kalıp,
Ayaklarım çapraz.
Yaşanacak tek bir umut.
En sevdiğin mevsiminle.

Gül Irmak Ercan

Uhte

Hissetmeliyim acımı iliklerime kadar,
Bastırda da kalbim unutana kadar.
Geçerken bastığımız her kaldırımlar,
Aldığımız her nefes,
Ve biraz da vedalar...
Seni bana bir şekilde hatırlatacak.
Bitsin istemiyorum, kim demiş
Güzel hatırlayacağım seni ve temiz.
Aşkımın bahçesinde ilk açan gül,
Uhte kalan çocukluğum canlanan...
Kimse görmesin bildiğimi,
Dokunmasın sana benim gibi.
Bilirsen de başka kimleri,
Sakla benden sevgilim.
Ancak bu kadar ilgi,
Kendimi tanımama yetti.
Keşkeler ağza yakışmıyor,
İyiki diyeceğim bil beni.

Gül Irmak Ercan

Unutulan Kurşun

Hayat kum tanesi kadar film sahnesinden beterdi.
Her ağızdan çıkan kelime gerçekleşti.
Ağır ağır beynime kurşun geçti.
Soyum kurusun bu yerde,
Yosunlara bürüneyim.
Çamurlarla yaşadığını bileyim.
Ödaklanıp zamanı,unutup seni köpüreyim.

Gül Irmak Ercan

Yadigar Yaralar

En fazla nereye kadar,
Kalırım yalnız ne olacak sanki,
Umut bittikçe dolar zaman.
Senden yadigar her yara,
Düşünüyorum olup biteni,
Affetmemeliyim dediğim her an,
Bitmişti çoktan sevgi.
Kendi cefasıyla yüzleşince,
Affediyor zamanla gizliyi.
Eski olan her şey geldikçe akla,
Sonuca bakmak zorunda.
Günahlarını hiçe saydım.
Küçük noktaları öne attın.
Ben artık benim,
Sen bu sen artık...

Gül Irmak Ercan

Yok Olmak

Kem gözlerin içinde,
Yalan bir tapınağa barınırsın.
Tepelenirsin.
Daha da kilitlediklerinde,tüm varlığına.
Kıvrılıp yok olmak,
Sürekli aynı dize tonu,
Güneşin alevleri,
Beni bir türlü dizginleyemiyor.
Bu kıyık,batık şehirde arta kalan,
Yarı kuru sayfalara,dilim varmıyor.
Değişimin üstesinde saklı.
Böbreklerim yerinden çıkacak.
Ruhum taş yapışacak.
Çıglıklarım bedeninizle bir olacak.

Gül Irmak Ercan

Yokluğa Gmlenler

Baktığın her yüz bir gün ölecek.
Şarıldığın bedenler yokluğa gömülecek.
İçin daralıyor,
Huzura erecekler söz sana.
Çokca garip fazla düşünürsen.
Her bir hikaye de farklı son.
Senin için kendimi yakacağım.
Suyun tadına bakamam lakin.
Gözlerimi kapatacağım sonsuzluk uğruna.
Biriktirdiğin anılara sahip çıkacağım.
Pislik vahşi hayata meydan okuyamam.
Hep birlikte küseriz.
Kıyamet vurursa yüzümüze...

Gl Irmak Ercan

Yüce Kıskançlık

Ölü insanlar,Boşa hayaller.
Her aklına geldiğinde,
Vücüdüne bakarsın.
Yüzünü incelersin.
Ne büyük tatmin, beğeniyorsan.
Yüce Kıskançlık,
Ele geçiriyor,Kemiklerini.
Neler yapıldı diye düşünürsün.
Başını şişiren böcekler,
Her sızıda var onlar.
Sana yapılıncı anlarsın.
Bir de varya en zou,
Her şeyden zoru,
Bilemezsin ne olacak...

Gül Irmak Ercan

Zamanın Su Sesi

Umarım görmem küçük bebeğim,
Ellerini kimin nasıl kavradığını,
Kaybet beni bildiğin nereler var ise,
Karışamayım gözünün bir nur akkına bile,
Tüm taneciklerim seninleyken,
Şimdi anlıyorum bensizliğini.
Bazı şeyleri oluruna bırakmak gerekirdi.
Zorlarsan kaçırabilirdin mühim şeyleri,
Ve her şey zamanında güzeldi,
Sonradan gelen pişmanlıklar hiç önemli değildi.

Gül Irmak Ercan